

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Jaroslava Vlašína a soudkyň Mgr. Lenky Krupíčkové a Mgr. Petry Weissové v právní věci žalobců: **a) Ing. R. L., b) Mgr. V. L.**, zastoupeni Mgr. Michalem Klusákem, advokátem se sídlem V Jámě 699/1, Praha 1, proti žalovanému: **Krajský úřad Olomouckého kraje**, se sídlem Jeremenkova 40a, Olomouc, v řízení o kasační stížnosti žalobců proti usnesení Krajského soudu v Ostravě - pobočka v Olomouci ze dne 8. 1. 2026, č. j. 65 A 1/2026-22,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalobci (dále jen „stěžovatelé“) se kasační stížností domáhají zrušení v záhlaví označeného usnesení Krajského soudu v Ostravě - pobočky v Olomouci (dále jen „krajský soud“), kterým byla jimi podaná žaloba proti rozhodnutí žalovaného ze dne 20. 10. 2025, č. j. KUOK 118123/2025 odmítnuta jako opožděná.

[2] Stěžovatelé podali kasační stížnost opožděně.

[3] Podle § 106 odst. 2 soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“) platí, že „[k]asační stížnost musí být podána do dvou týdnů po doručení rozhodnutí (...) Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.“ Podle § 40 odst. 2 s. ř. s. platí, že „[l]hůta určená podle týdnu, měsíců nebo roků končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje s dnem, který určil počátek lhůty.“ Podle odst. 4 téhož ustanovení platí, že „[l]hůta je zachována, bylo-li podání v poslední den lhůty předáno soudu nebo jemu zasláno prostřednictvím držitele poštovní licence, popřípadě zvláštní poštovní licence anebo předáno orgánu, který má povinnost je doručit, nestanoví-li tento zákon jinak.“

[4] Kasační stížnost podal zástupce stěžovatelů datovou schránkou dne 9. 2. 2026. Nejvyšší správní soud ověřil ze spisu krajského soudu (konkrétně z doručenek na č. l. 23 spisu krajského soudu), že stejnopisy napadeného usnesení krajského soudu provozovatel poštovních služeb doručoval oběma stěžovatelům vhozením do poštovní schránky, a to dne 13. 1. 2026. Stěžovatelé ovšem v kasační stížnosti označili za den doručení napadeného usnesení teprve 24. 1. 2026.

[5] Kasační soud je v případě posuzování včasnosti kasační stížnosti povinen zachovávat potřebnou míru obezřetnosti a zásadně umožnit stěžovateli se k této otázce vyjádřit (k tomu přiměřeně srov. nálezn Ústavního soudu ze dne 30. 4. 2009, sp. zn. III. ÚS 2637/08). S ohledem na to zdejší soud stěžovatele vyzval, aby rozpor mezi datem vykázaného doručení písemnosti a jimi tvrzeným datem objasnili, a to písemně ve lhůtě dvou týdnů od doručení výzvy. Výzva byla jejich zástupci doručena dne 16. 3. 2026, stěžovatelé na ni však ve stanovené lhůtě (ani po jejím uplynutí) nereagovali. Nevysvětlili tak, z čeho usuzují na pozdější datum doručení, resp. kdy se s písemnostmi seznámili, popřípadě co jim bránilo se s nimi seznámit dříve. Kasační soud proto nemohl nikterak zohlednit jakékoli případné individuální okolnosti tohoto doručování.

[6] Nejvyšší správní soud nepřehlédl, že krajský soud napadené usnesení stěžovatelům doručoval jako tzv. jinou písemnost (ve smyslu § 50 o. s. ř. ve spojení s § 42 odst. 5 s. ř. s., obálkou *typu III*) a nikoliv do vlastních rukou (ve smyslu § 49 o. s. ř.). Pokud totiž adresát při doručování není zastížen a doručovanou písemnost si nepřevzme, platí v tomto případě, že se písemnost neukládá a je doručena již jejím vhozením do schránky (§ 50 odst. 1 o. s. ř.). Je namístě připomenout, že doručovanou písemností bylo v nynější věci usnesení o odmítnutí žaloby, tedy usnesení, jímž se řízení u krajského soudu končilo, tedy nikoli rozhodnutí ve věci samé, tj. rozsudek. Právě a jen ve vztahu k rozsudku přitom ustanovení § 54 odst. 3 s. ř. s. výslovně žádá, aby byl doručován do vlastních rukou. V případě ostatních písemností ponechává zákon na procesním soudu, bude-li doručovat do vlastních rukou či nikoli (§ 49 odst. 1 o. s. ř.).

[7] Kasační soud si je vědom názorů komentářové literatury (srov. např. Kühn, Z., Kocourek, T. a kol. *Soudní řád správní, komentář*. Wolters Kluwer: Praha 2019, str. 322), která doporučuje doručovat do vlastních rukou rovněž i veškerá ostatní rozhodnutí, jimiž se řízení před krajským soudem končí. Takový postup je ostatně s ohledem na význam těchto rozhodnutí jistě vhodnější.

[8] Z hlediska posouzení včasnosti podání kasační stížnosti je ovšem rozhodující, zda bylo doručování řádné. V této souvislosti je třeba poukázat na usnesení ze dne 12. 5. 2022, č. j. 8 Azs 56/2022-16, v němž Nejvyšší správní soud vyslovil závěr, že „[d]oručení stejnopisu soudního rozhodnutí do vlastních rukou zákon výslovně předpokládá pouze u rozsudku (§ 54 odst. 3 s. ř. s.). Usnesení, jímž se řízení u soudu končí, tedy není třeba obligatorně do vlastních rukou doručovat. Pokud krajský soud doručí usnesení o zastavení řízení jako tzv. jinou písemnost (§ 50 o. s. ř.), a nikoliv do vlastních rukou (§ 49 o. s. ř.), doručil z hlediska způsobu doručování takové usnesení řádně.“

pokračování

[9] Zvolil-li proto krajský soud k doručování usnesení o odmítnutí žaloby postup podle § 50 o. s. ř. (ve spojení s § 49 odst. 1 o. s. ř. a contr.), doručoval v souladu se zákonem, tedy řádně. Doručení, k němuž podle doručenek došlo již vhozením do schránky dne 13. 1. 2026, je proto třeba považovat za relevantní. Konec lhůty pro podání kasační stížnosti v délce dvou týdnů tak připadl již na úterý 27. 1. 2026. Kasační stížnost podanou v daném případě teprve dne 9. 2. 2026 je proto třeba hodnotit jako opožděnou.

[10] Nejvyšší správní soud proto kasační stížnost podle § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s. ve spojení s § 120 téhož zákona jako opožděnou odmítl.

[11] Výrok o náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti se opírá o § 60 odst. 3 větou první s. ř. s. ve spojení s § 120 téhož zákona, podle kterého nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné (§ 53 odst. 3 s. ř. s.).

V Brně dne 15. dubna 2026

JUDr. Jaroslav Vlašín
předseda senátu